

МИХАИЛ М. ОБРЕНОВИЋ III.

по милости божијој и вољи народа

КЊАЗ СРБСКИ,

ПРОГЛАШАВАМО И ОВЈАВЉУЈЕМО СВИМА И СВАКОМЕ, ДА ЈЕ ДРЖАВНИ СОВЕТ
РЕШИО, И ДА СМО МИ ОДОБРИЛИ И ОДОВРАВАМО:

ЗАКОН

о устројству војске.

УВОДНА ПОНЯТИЈА.

§. 1.

Војска је одбрана отечества и подпора законитости.
Војска се дели на стојећу и народњу.

§. 2.

Војска се сматра да је у редовном стању, док књаз, па
предлог војеног министра, а по саслушању министерског совета,
указом не огласи, да се поставља у изванредно стање.

По томе снага војске мења се у толико, у колико постоји једно или друго од та два стања.

§. 3.

Књаз је поглавар војске. Он указом опредељује начин, на који се имају образовати баталиони, ескадрони и батерије, и наређује све, што вештество овог устројења немења а односи се на образовање и обучавање војске. Број војске сваке струке опредељава се према потреби годишњим буџетом.

§. 4.

Министер војени командује војски за књаза и у име књаза. Као министер одговоран, он и администрира војском и прописује сва правила, која су природе чисто административне.

ЧАСТ ПРВА.

О стојећој војски.

ГЛАВА ПРВА.

a.) О разним родовима оружја који сачињавају стојећу војску.

§. 5.

Стојећа војска дели се на 4 струке или 4 рода оружја, т. ј.

- на Пехоту,
- „ Кавалерију,
- „ Артилерију,
- „ Жандармерију.

Војници прва три рода стојеће војске служиће три године; а за жандармерију важи постојећи закон.

§. 6.

Досадања генерал-штабна и инцинирска струка укида се, а у место тога установљава се штабна струка, из које ће се

узимати главни персонал како штабова тако и канцеларија војеног министарства.

Овој струци припада:

1. Вођење штабски канцелариски послова.
2. Занимање обштим предметима пољске службе, као и. п. разношењем заповести, рекогносцирањама и крохирањама, на-мештањем логора, амбуланца, магацина и т. п.
3. Трасирање и грађење утврђења сваког рода, и у обште удешавање свију средстава художествене одбране.
4. Управљање војено-економије администрације.
5. Дужност аудиторска при војеним судовима.

§. 7.

Пехота састојаће се из баталиона, кавалерија из ескадрона и она ће бити по начину зване лаке кавалерије оружана и одевена. А артиљериске трупе састојаће се из:

- Батерија пољски,
- Батерија брдски,
- Чета лабораторијски, и
- Чета понтоњерски.

§. 8.

Жандармерија подпадаће под војено министерство за све, што се односи на тактично образовање, чисто војено обучавање, одевање и наоружање; а у свему осталом, због природе разнијавнији служби, за које је заведена, стоји под министерством унутрашњи дела.

b.) О началнику и штабу стојеће војске.

§. 9.

Трупе стојећег војништва подпадају под команду једног полковника началника стојеће војске, који ће принадлежати обште штабној струци.

§. 10.

Штаб стојеће војске састоји се из:

1. Началника стојеће војске, који стоји под непосредним налозима и заповестима војеног министра.
2. Једног вишег официра, као шефа канцеларије.
3. Једног аудитора.
4. Једног свештеника коме ће се приодати један поднаредник као његов ћак.
5. Потребног броја официра, наредника и поднаредника, као канцелариског персонала.

Један од ови официра врши дужност ађутанта началника стојеће војске.

§. 11.

У круг дужности началника спада поглавито, да се стара о извршењу прописани правила о стојећој војсци, коју он командира. Њему припада старање о војено-полицијском реду у војсци, и наређивању гарнизоне службе, примање известија дежурни официра и давање рапорта војеном министру, издавање дневни наредба.

Његовом штабу припада: 1. уписивање и исписивање војника по прописаним правилама, 2. обржавање званичне преписке с дотичним властима, како по потреби војника с њивим фамилијама, тако и уобичајено званичним изискувањима.

§. 12.

Штаб стоји у преписци не само са свима војеним властима, него у колико потребе војника и њива одношења према њивим фамилијама изискују, такође и са окружним началничествима и судовима.

§. 13.

Началник говори и ради званично у своје име.

§. 14.

Началник може у фронтовој војсци производити сходно прописаним правилама, у чинове до наредника. А за чинове наредника, он ће предлагати најспособнија лица на одобрење војеном министру.

За кривице началник може млађе и старије поднареднике лишавати чинова, сходно дисциплинарном закону, а за нареднике предлагаче војеном министру.

§. 15.

За четне командире, командире ескадрона, ађутанте и провијант-кемесара, началник ће предлагати лица војеном министру ради потврђења, но официре по четама и ескадронима, началник штаба може и сам распоређивати, и из једне чете у другу или из једног баталиона у други, или из ескадрона у ескадрон премештати, имајући само увек о томе известити војеног министра.

§. 16.

За чинове подпоручика, началник ће чинити избор међу најспособнијим наредницима, и такови ће подносити војеном министру, који ће пошто расмотри кондуктивне листе свију наредника и препоруке учињене му од окружни началника за нареднике, који се при народној војсци налазе, или се иначе код које војене власти буду налазили, чинити коначни избор и предлагати књазу ради највишег наименовања.

§. 17.

Началник ће при одпуштању из службе војника због ино-коштине или они, који рок војене службе одслуже, или који за исту постану неспособни, војеног министра о томе извештавати, с назначењем узрока, зашто је кога војника одпустио.

§. 18.

Началник одговара за неизвршивање свију правила и чуки се службе полиције и дисциплине, без да сме сам наређивати какову измену, или трпити да се неиспуњавају прописана правила.

§. 19.

Началник ће често прегледати протоколе почастни наредба и осведочавати се, да нема што у наредби, што би уредбама и прописима виши власти противно било.

§. 20.

Началник ће чешће посећавати касарне, војене болнице и друга њему подчињена војена зданија и обраћаће пажњу на то, да ли су војници у болницама удобно смештени, да ли је чистота довољна у собама, кујнама, авлијама и околини, да ли је војничка рана добра, и да ли се у обште сва правила полицајно-санитетска тачно набљудавају; и упућивање официре да и они највећу пажњу на то увек обраћају.

§. 21.

Началник ће почешће присуствовати при учењима и маневрима, настајаваће да обучавање буде по пропису, да официри и подофицири добро познају дужности своје службе; да се рекрутси разумно руководе, и тако, да се могу брзо увести у редове, пазећи строго на прописане постепености обучавања.

§. 22.

Началник ће наређивати обданичке маршеве, но дужан ће бити свакда предходно о томе известити војеног министра.

§. 23.

Началник ће мотрити, да одело официра, под-официра, и војника буде сходно пропису и једнообразно, чисто и добро чувано.

§. 24.

Началник ће особито пазити, да се казни праведно и сходно закону одређују, и ако су оне учестане, истраживање узроке тога и стараће се да их уклони. Он ће давати сваком приликом осетити официрима и подофицирима да се родитељским надзором и саветима, добрым примером и правичним употреблењем власти, лакше предупређују код војника погрешке, и на јачи темељ дисциплина поставља, него што би се то могло достићи многим и строгим казнама, и мотриће да се нико неудаљава од прописани правила о казнама. Он ће назначавати министру она оделења војске, у којима су погрешке у мањем броју и од мање важности, као и она у којима се погрешке и казни нагомилавају. Исто тако дужан ће бити на концу свака три месеца подносити војеном министру изводе протокола о казнама.

§. 25.

Ако би официри, под-официри, или војници имали да какве молбе или приметбе учине, било за одело, које неби прописом одређено време издржало, било за рану, било за рђаво поступање, началник ће то најближљије испитивати и по важности предмета о томе своја известија министру подносити.

§. 26.

Началник ће чинити свакога месеца кратку смотру за сва војничка лица, а сваки три месеца подробну смотру војнички ствари под њиме стојеће војске. Независно од ови редовни смотра, он може такове и ванредно чинити, кад год буде то за нуждно нашао. О свакој смотри мора началник достављати нарочито известије војеном министру.

§. 27.

Шеф канцеларије дужан ће бити руководити како канцеларијске послове у обште, тако и рачуноводство, за које ће бити одговоран началнику.

Потребни број официра, који ће војени министер по преду началника, према потреби, штабу у помоћ одређивати, помагаће у предпоменутим пословима шефа канцеларије.

Дужност аудитора војеног определиће се подробно у војо-судском законику.

Свештеник имаће по правилама и прописима православне кве извршивати сва свештеничка чинодјејства при стојењу јеци.

в.) О струци болница војени.

§. 28.

Струке болничке задатак је; имати у преправности све то је потребно за лечење болујући или рањени војника.

Заведења која припадају овој струци јесу:

1. Болнице.
2. Сместиште за болничне приборе и лекове.

§. 29.

Болнице деле се на сталне и привремене.

Сталне су болнице оне, које већ постоје у Београду и Крагујевцу.

Под привременим болницама разуму се оне, које би се изважредно образовати имале, у случају сакупљања трупа.

Сместишта за приборе и за лекове имају ту цељ, да у редовном стању одговарају потребама стални болница и да издржавају резерву, намењену за устројење пољске лекарске службе на изванредне случајеве.

§. 30.

На предлог војеног министра књаз указом наређује распоред дотични места по унутрашњости, где ће се различна заведења војени болница смештати, према броју трупа и према околностима.

§. 31.

Персонал струке војени болница састоји се из лекара и апотекара,
комисара,
болничара.

У свакој болници болничари стоје под непосредном управом једног официра, који је комисар болнице, и који ће дисциплинарни ред држати и економну структу руководити. Ови се послови у корист службе имају одвојити од чисто лекарске струке. Комисар неможе се мешати у ствари, које чисто лекарској струци припадају, као што се ни лекари у ствари дисциплине и економије немогу мешати.

§. 32.

Лекарска се струка дели на 3 гране, т. ј. на чисто лекарску, на хирургиску и на апотекарску.

У свакој од те три гране постепена подчињеност одређује се овако:

1. Помоћник (лекарски, хирургијски, апотекарски).
2. Лекар, хирург, апотекар.
3. Главни лекар, главни хирург.

Помоћници деле се на две класе, од који друга одговара чину подпоручика а прва чину поручика.

Лекари, хируззи, апотекари деле се исто тако на две класе, од који друга одговара чину капетана II. класе, а прва чину капетана I. класе.

Главни лекари, а тако главни хируззи деле се на две класе, од који друга одговара чину мајора, а прва чину подполковника.

Свака од ови класа има у шпиталској служби власт и сва права, која припадају одговарајућем јој чину по војеној постепености подчињености у чиновима. По томе, у лекарској струци нема чинова.

Свакој од ови класа даваће се почетст војена према одјајућем чину.

§. 33.

Лекари и хирурзи деле се по трупама и по болницама. Главни лекари и главни хирурзи могу само болницама, кад трупама принадлежати.

§. 34.

Комисара болнице, који стоји под налозима и надзором јног одељења министарства војеног, дужност ће бити:

Рану и остале потребе, као дрва, сламу, даске и т. п. све ог качества и у довољној количини свагда у приправности и, и све ово од квара и пропasti чувати. Он ће у своје, по гласу цедуља од лекара издати, вопросне потребе, треба, сам собом издавати, о примању и издавању точан и држати, као и све рачуне и протоколе у економију ице спадајуће, водити, на кување, прање, чистоћу болнице, прибором болнице руковати, исти брижљиво мотрити, прибором болнице руковати, исти брижљиво ти и т. п.

§. 35.

Болничари рекрутирају се из добровољника, по ако се је био број неможе подмирити самим добровољницима, даваће се људима, одређеним између војника ма ком роду џа принадлежећи.

Болничари распоређују се по одељењима између свијуцица: за свако одељење број момака опредељује се годишњи буџетима, по потребама службе, рачунајући по једног чичара на 10. до 12. болестника, од који ће се колико је нуждно за апотеку, магацин, кујну и т. п. употребљавати.

§. 36.

Болничари деле се на:

Више болничаре } подпреднике,
капларе.

и

Ниже болничаре } редове I. класе,
редове II. класе.

После 6 месеци службе у болници, редови II. класе, може бити премештен из II. у I. класу, може добити чин каплара, пошто је служио 6 месеци као редов I. класе, а чин подпредника, пошто је протекло 6. месеци, од како је добио чин каплара. На предлог комисара болнице, министер назименује капларе и редове I. класе и нареднике.

§. 37.

Вишим и нижим болничарима у дужности је да врше службу код болесника, а такође и све унутрашње послове, које им одређује комисар, под кога непосредном управом они стоје.

Особита је дужност виши болничара, да надзирају службе болнични одељења, да присуствују при лекарским визитама и раздавању јела, лекова и пр. и да често и дању и ноћу посећују собе болесника.

Број нижи болничара за дежурство потребних, опредељује сваки дан комисар по мјенију лекара или хирурга болнице.

§. 38.

Као војници, болничари ће се одевати, наоружати и обујавати по пешачком начину и по могућству стражариће код болнице. По себи се разуме, да су они подвргнути свима војеним законима, уредбама и правилама о дисциплини, исписивању, на ново уписивању, и да уживају сва права, која закон обезбеђује војницима који у служби онеспособе.

ГЛАВА ДРУГА.

О чиновницима и о производству на исте.

§. 39.

Војени постепени чинови јесу:

1. Каплар,
2. Поднаредник,
3. Наредник,
4. Подпоручик,
5. Поручик,
6. Капетан,
7. Мајор,
8. Подполковник,
9. Полковник.

Под обштим именом „под-официра“ разуму се наредници и поднаредници.

Под обштим именом „виши официра“ разуму се: подпоручици, поручици и капетани.

Под обштим именом „виши официра“ разуму се мајори, подполковници и полковници.

Чин капетански, дели се на две класе, на прву и другу класу.

§. 40.

Нико неможе бити каплар, ако није служио 6 месеци као прост војник. Нико неможе бити поднаредник, ако није као каплар, ни наредник ако није као поднаредник служио 6 месеци. Тако исто нико неможе бити подпоручик, ако није 18-ту годину навршио, и ако није најмање 2 године служио у нижим чиновима.

Нико се неможе произвести за поручика, ако није служио 2 године у чину подпоручика, за капетана, ако није

служио најмање 3 године у чину поручика, за мајора, ако није служио 4 године у чину капетанском, и није капетан I. класе, а за подполковника, ако није служио 3 године у чину мајорском, за полковника, ако није служио 2 године као подполковник.

Но и кад официр одслужи прописано време у једном чину, производство у виши чин неће се никад чипити докле небуде то изискивала права потреба у интересу државне службе, па ма које време да је прошло од истечења времена, за које официр у једном чину по закону остати мора.

§. 41.

У изванредном стању, може се до половине умањити горенаведено време, које се зактева да би ко могао бити произведен из једног чина у други.

Без икаквог призрења на време у једноме чину проведено, може се ко у изванредном стању произвести у виши чин због каквог одличног дела, наредбом војске обнародованог.

§. 42.

Производство у официрске чинове, упражњава се на два начина: 1., по књажевом избору, т. ј. по већој способности; 2., по старешинству, и то по следујућим размерима.

Сви се чинови подпоручика дају по избору.

Половина чинова поручика, даје се по избору, а половина по старешинству у рангу.

Две се трећине капетански чинова дају по избору, а једна трећина по старешинству у рангу.

Сви се чинови, виши од капетанског чина, дају по избору.

a.) О производству по старешинству.

§. 43.

Никакав официр неће бити произведен по старешинству, ако није у дејствителној војеној служби.

Официр казњен удалењем од званија сходно §. 29. дисциплинарног закона, докле је удаљен од своје дужности, нема право на производство, које му следује по старешинству у рангу; но то производство даје се ономе официру, који је за њим старији у рангу.

§. 44.

Производство по старешинству даје се официру најстаријем у непосредном нижем чину. Право официра за ово производство опредељује се обштом ранглистом дотичног рода оружја.

Та рангиста садржава све официре од истог рода оружја; они су на њој редом по чину и по рангу старешинства у чину написани.

Ово се старешинство рачуна од оног дана кад је указ изашао, одбијајући (ако има места) време, за које је био у име казни удаљен од своје дужности.

б.) О производству по избору.

§. 45.

Нико нема права на производство по избору, ако није у дјејствителној служби, и ако није уписан на нарочитом списку, који се има сваке године састављати.

Тај списак садржаваће за све родове оружја, сваки за себе, само најспособније официре као кандидате за производство. Њега ће сачињавати сваке године с концем месеца Октобра једна комисија, састављена из свију војени началника, сходно прописима и настављењама која ће војни министер о том издати.

§. 46.

При састављању свакогодишњег списка, списак пређашње године служиће само као упућење и објаснење за списак, који се има обновити.

У случају чрезвичајни услуга, министер војени имаће право завести сам у тај списак официре, који би ту награду заслуживали, а такође имаће и право избрисати оне, који би се рђавим владањем недостојни показали овог одличија. Свака казн за рђаво владање доноси то следство, да се официр избрише из списка ове године за производство по избору.

Свакогодишњи списак служиће за сва редом по размерима §. 42. прописана производства по избору, која се имају чинити од 1. Новембра једне, па до 30. Октобра друге године.

§. 47.

Кад правитељство по потреби и нахођењу своме пошље ког официра или нижег реда војника у страну државу, ради војеног научног изображења, или ради практичног упражења у вештини којој војничкој; то ће свако таково војено лице за време на страни проведено, задржати своја права на производство, као и остали који нису на страни.

Ово исто важи и за оне официре, који се по каквом послу на дуже време пошљу у страну државу.

ГЛАВА ТРЕЋА.

О стању официрском и о разним положајима официра.

а.) О чину официрском.

§. 48.

Књаз сам подарује чин, и официр га неможе изгубити осим из узрока следујући:

1. Оставком од Књаза одобреном, ако му се изреком у акту књажеском незадржи имајући карактер.
2. Пресудом војеног суда.
3. Пресудом грађанског суда на казни, које доносе губитак грађанске чести.
4. Кад буде осуђен за иступлење безчестеће.

б.) О различним положењима официра.

§. 49.

Положења официра јесу:
Дејствителност,
Недејствителност,
Расположење,
Покој.

а., Дејствителност је положење официра, који има званије и испуњава га.

б., Недејствителност је положење официра, удаљеног од званија: 1., због привремене телесне неспособности, 2., у име дисциплинарне казни.

в., Расположење је положење официра без званија, због укидања званија. Но и осим тога, на расположење може се ставити официр указом књажеским, на предлог војеног министра, а по саслушању министерског совета.

г. Покој је стање официра у грађански живот повраћеног, с уживањем припадајуће му пензије.

Стављање у недејствителност због привремене телесне неспособности, чини се само решењем Књаза, на предлог војеног министра.

У положењу како недејствителности због привремене телесне неспособности, тако и расположења, официри вуку плате онолико, колико и грађански чиновници, кад су на расположењу. Стање расположења може трајати до три године.

При одређивању пензије одбија се од година службе оно време у недејствителности проведено, на које је официр за кази по закону осуђен. Но ако је официр постављен у недејствителност због привремене телесне неспособности, или на расположење, њему се неодбија при одређивању пензије оно време у недејствителности проведено, него се одбија само у смотрењу права на производство по старешинству.

ГЛАВА ЧЕТВРТА.
О пензији официра.

§. 50.

Свима се официрима пензија одређује по опоме размеру, који је законом за чиновнике грађанској реда назначен.

§. 51.

Осакаћења, која су тешка и неизлечима, и која произлазе из несрећа у извршавању службе претрпљени, дају официрима право на пензију, па ма да нису 10 година у служби провели, у коме случају рачуна им се подпуну 10 година службе, без призрења колико су мање од 10 година служили.

Исто право официри имају и у случају телесни неспособности, кад су ове тешке и неизлечиме, и кад се докаже да произлазе из труда и штрапаца у воједној служби учињени.

Узроци, природа и следства, како осакаћења тако и телесни неспособности, које дају право на пензију, доказиваће се по начину и правилама, која ће министер војени прописати.

§. 52.

Кад осакаћења и телесне неспособности, које из горепоменути узрока произлазе, проузрокују слепоту, одсечење или сав губитак употребљења једног или више удова тела, онда официри добијају за пензију половину плате, ма да су служили мање од 15 година.

А они официри који би служили више од 15 година, а на овај начин били би осакаћени, добијају поред пензије, при надлежеће им по годинама службе, и повишицу пензије, са 25%.

§. 53.

Пензија одређује се по чину, који има официр кад се у покој поставља.

За оне што у овом закону у смотрењу пензије официра неби наређено било, важи објави закон о стављању у покој свију чиновника.

§. 54.

Официр, који је у дејствителности служио 10 година у оном истом чину, у ком се налази кад се поставља у покој, добиће пензију непосредно вишег чина.

У сваком случају, дакле и кад нема официр 10 година службе, проведене у истом чину, књаз може при стављању официра у пензију дати му почастну титулу већег чина, но то бива без сваког уплива на пензију.

ГЛАВА ПЕТА.

О осигурању ужитка за војнике нижег реда, који су онеспособили.

§. 55.

Посредством инвалидског фонда осигурава се ужитак овијејнику нижег реда, који у војеној служби осакате, или по дуговременом служењу изнемогну.

§. 56.

Ово право на ужитак имају војници нижег реда, почињујући од простог војника па до наредника закључно.

§. 57.

Ужитак дели се на две класе и то:

а.) На војнике, који су сасвим неспособни за даљу службу и привређење, и који се по томе имају штедити од сваке службе.

б.) На оне, који су за тешке војничке службе онеспособили али у лаким службама могу држави још привређивати, и који ће се по томе употребити на лаке службе при гарнизонима, у војеним заведењама, или иначе где правитељство према својој потреби и њиној способности за добро нађе.

§. 58.

Благодејаније овог ужитка састојаће се за обе класе војника:

а.) У раани, квартиру, огреву, осветлењу, оделу, обући, преобуки и постељничним стварима, које ће се све давати у натури, само онима, који у инвалидском или у ма ком другом војеном правитељственом заведењу живили буду. А онима, који неће живити у поменутим заведењама, и којима ће се места пребивања свакад определити, даваће се накнада у новцу у име раане, квартира, огрева и осветлења по 40 гр. порески месечно, или 480 гроша порески годишње.

б.) У безплатним лековима и неги лекарској, подпуну онако као да су у дејствителној служби.

в.) У плати, која ће се за сваког војника према годинама његове службе опредељавати по овом размеру.

За први 10 година дејствителне службе, рачунајући ову од дана, кад је заклетву на заставу положио, даваће се војнику који је онеспособио 60% процента од пре уживане плате, и за сваку даљу дејствително изслужену годину још по 2 процената више, тако, да сваки за навршени 30 година службе, добије подпуну пређашњу плату.

Онима пак који спадају у другу класу, ако неби од своје службе добијали плате онолико, колико би им на године њиве службе припадало према горњем расположењу, измириће се из државне касе онолико колико у томе недостаје.

ГЛАВА ШЕСТА.

О плати, додатцима, плати по званијама и повишици, која се даје никим чиновима, и простим војницима према понављаним роковима службе.

§. 59.

Плата се војена дели на две части: на систематичну плату, по којој се опредељује пензија, и на додатак, који се даје на чинове неки родове оружја, или на гдекоја званија, но који никако неукази у рачун при одређивању пензије.

§. 60.

Плата и додатци опредељују се као што следујући табеларни преглед објасњава.

ТАБЕЛАРНИ ПРЕГЛЕД.

Чинови.	ДОДАТАК НА ЧИН ПО РОДУ ОРУЖЈА.				Примета.
	СИСТЕМАТИЧНА ПЛАТА ЗА СВЕ РОДОВЕ ОРУЖЈА	АРТИЉЕР. И ШТАВ-НИМ ОФИЦИРИМА.	КАВАЛЕРИЈИ	ПЕШАЦИМА.	
	ГОДИШЊЕ У ПОРЕСКИМ ГРОШЕВИМА.				
Полковник	13.200	1.200	600	"	1. Ови официри без разлике чина и оружја, који су до ступања у живот овог закона уживајали већу систематичну плату него што им се овим законом опредељује, уживаје ту плату и додатак уз плату и у напредак дотле, док у виши чин непоступне, у ком би и већу систематичну плату добили, него што су до овог закона имали.
Подполковник	10.800	1.200	600	"	
Мајор	9.600	1.200	600	"	
Капет. I. кл.	6.600	1.200	600	"	
II. "	5.400	1.200	600	"	
Поручик	4.560	840	240	"	
Подпоручик	3.600	600	360	"	
Штас-добош.	1.008	"	"	"	
значар	1.008	144	144	"	
Наредник	1.008	144	72	"	
Поднаредник	432	144	72	"	
Каплар Фајер.	260	100	"	"	
Каплар	192	48	24	"	
		I кл. 84			
Редови	120	II. " 48	24	"	
Добошар	144	"	"	"	2. Сва она, при стојећој војсци служећа лица, која имају степености одговарајуће војним чиновима, уживаје овим законом определене систематичне плате без додатка по чину, који одговара степености, на коју је које лице постављено.
Значар I. кл.	600	120	264	"	
II. кл.	144	48	144	"	
Табурмажор	2.160	"	"	"	
I. кл.	1.728	"	"	"	
II. "	1.152	"	"	"	
III. "	864	"	"	"	
IV. "	432	"	"	"	
V. "	144	"	"	"	
Болнич. под.	1.080	"	"	"	
капл.	432	"	"	"	
I. " кл.	240	"	"	"	
II. " кл.	144	"	"	"	

§. 61.

Под-официрима и простим војницима, даваће се према поновљеним роковима војене службе повишица по гласу приложеног образца.

П О В И І І І Е Њ Е

ПЛАТЕ ВОЈНИЦИМА СЛУЖЕЋИМ НА II. III. И IV. РОКУ.

Наименовање.	РЕДОВИМ И КАПЛА- РИМА.		ПОД-ОФИЦИРИМА.			
	ДНЕВ- НО	МЕСЕЧНО	ДНЕВ- НО	МЕСЕЧНО		
	П О Р Е С К И					
	ПАРА	ГРОШ.	ПАРА	ПАРА	ГРОШ.	ПАРА
1. На II. року	4	3	"	6	4	20
2. " III. "	6	4	20	8	6	"
3. " IV. "	8	6	"	12	9	"

§. 62.

Замењеници немају право на благодрењање ове повишице, док се по одслуђењу рока на ново као својевољци не упишу.

ДРУГА ЧАСТ.

О народној војсци.

О ВШТИ ОСНОВИ.

§. 63.

Народна војска, нарочито за одбрану земље заведена, састоји се из свију Срба, рачунајући људе од 20-те до 50-те године закључно.

Само министри, државни советници, судије и свештена лица и они за које се званично и прописаним путем признатало, да су сасвим неспособни за војничку службу због слабости састава телесног, изузимају се од ове обvezности, као и они за које војени министер у споразумлењу са осталим министрима, или због званичне њиве дужности, или из други оправдавајући узрока тако нареди.

§. 64.

Војска ће бити подељена на две класе. Прва има бити у свако време готова, по и друга тако спремна да се у случају потребе на прву заповест одзове.

§. 65.

Прва класа неможе већа бити од четврте части мушких глава од 20-те до 50-те године. Књаз одређује сваке године, колики ће број прву класу сачињавати.

У ову класу имају се узимати најпре најмлађа лица.

ГЛАВА ПРВА.

О р е г р у т а ц и ј и.

§. 66.

Рекрутирање народни војника чиниће се у почетку сваке године заједно са рекрутацијом стојећег војства, и то по правилама, која ће војени министер прописати. Овај посао, према околностима, има бити свршен најдаље до 1. Априла.

§. 67.

Министер унутрашњи дела и министер војени у споразумљењу наређује, сваки за оно што се кога тиче, да рекрутне комисије одпочну радити у своим дотичним окружијама.

У сваком ће окружију бити по једна комисија, састојећа се из:

Дотичног началника срезког,
Окружног официра,
Окружног лекара и
Деловодитеља.

Министер војени, у споразумљењу са министром унутрашњи дела, опредељује особеним прописима како има та комисија да поступа.

§. 68.

Да би број људи у првој класи остао онолики колики је за коју годину опредељен, и да би у истој класи свагда остали најмлађи људи, рекрутна комисија прегледаће спискове сваке године, и у њих додавати оне, који су драстли, а раван број броју приновљени од најстарији преводиће у другу класу, као што ће оне, који су навршили педесету годину, из списка исписивати.

§. 69.

На предлог дотични министра, министер војени може разрешити за известно време од обvezаности упражњења (екзерцира и маневра), оне званичнике, од ког му драго рода, који би послови због тога уштрб трпили.

§. 70.

За привремено ослобођавање други грађана од упражњавања војени, у случају потребе, као и решавање о уместности и неуместности извиђавајући узрок одсуства, министер војени, по сагласију министерског совета, прописаће што је потребно.

ГЛАВА ДРУГА.

О образовању војске.

§. 71.

Народна војска састоји се из пешака, коњаника, топџија, пионера и коморџија.

§. 72.

За образовање родова оружја, узимаће се онолико, колико потреба показала буде, да коњаника, топџија и коморџија спрама пешака образовати треба.

Одношење једног рода оружја према другом, одређује Књаз по предлогу војеног министра.

За топџије народне војске узимаће се житељи из вароши тако: да ће једна варош, по броју житеља, образовати једну част читаву, или више батерија; а из оближњи села дотичног окруја, допуњаваће се број у колико се за нуждно нађе.

§. 73.

Пешаци образују се у обшинске чете, које сабране по срезовима, образују српске баталионе, а сви сабрани по окружијама образују легије.

§. 74.

Где обшина буде тако слаба, да неможе образовати сама за себе чету од 64 до 112 људи, или доста јака, да узможе дати више него једну чету од 112 људи, то ће се узајмно једна и то најближа обшина попунити средством друге. Људи из једног истог среза састављаће само за себе по један или више баталиона, образовани из 8 чета.

Кад се склопи баталион, чете се по броју изравнају, премештајући људе из једне чете у другу.

Баталиони истога окружија састављаће по једну или више легија, образовани из најмање 2 а највише 4 баталиона.

§. 75.

Коњаници ће се првенствено попуњавати из војника народње војске, који се за ту струку оружија пријаве. Они ће састављати срезке чете, и сабрани по окружијама, образоваће легијске ескадроне.

§. 76.

Ради олакшања пионерског обучавања, које припада инцинирима грађевинске струке, узимаће се као топције између житеља из вароша и из оближни села дотичног окружија тако, да за једно исто окружије образују једну легијску чету од 65—100 људи износећу.

У Београду, у место пионерске чете, образоваће се једна особена чета, назvana „пожарна чета” искључно састављена из занатлија, као: зидара, дунђера, ковача, тишлера, и т. п. Нарочити је задатак те чете гашење пожара.

§. 77.

Коморције образоваће се из оних житеља, који држе коње боље за товарење но за јашење, који су иначе вешти шутовима и товарењу. Сваки коморција дужан је коња и самар држати у добром стању, како би могао у свако доба поћи на први позив.

Рачуна се по један коморција, на сваки 10 људи пешачки или точијски, на сваки 5 коњаника или пионера.

§. 78.

Тако образована народна војска из легија пешака, из легијске каваљерије и артиљерије, која ће се према потреби сходно §. 72. устројавати, из 16 пионерских чета, из једне пожарне чете за вароши Београд и најпосле из коморција биће за сад подељена у 6 војени кругова, или инспектората по следујућем:

1. Дрино-Савски круг, састојећи се из окружија:

Шабачког,
Ваљевског,
Подринског.

Место средоточно у *Ваљеву*.

2. Јужно-Моравски круг, састојећи се из окружија:

Ужицког,
Чачанског,
Крушевачког.

Место средоточно у *Карановцу*.

3. Тимочки круг састојећи се из окружија:

Књажевачког,
Прноречког,
Краинског.

Место средоточно у *Зашчару*.

4. Источно-моравски круг састојећи се из окружија:

Алексиначког,
Тупришког,
Пожаревачког.

Место средоточно у *Свилаинцу*.

5. Средоточни круг састојећи се из окружија:

Јагодинског,
Крагујевачког,
Смедеревског,
Рудничког.

Место средоточно у *Крагујевцу*.

6. Окружије Београдско заједно с вароши Београдом састављаће један особени круг за себе, који ће се звати *Београдски круг*.

§. 79.

При министерству војеном постојаће потребан број виши официра, под именом: „инспектора”, који ће главна дужност

бити, повременим смотрама пазити на једнообразност обукања, и чисто обрђавање оружја у оним круговима, који по наредби војеног министра њијом старању подчињени буду.

§. 80.

При свакоме началништву окружном постојаће једно војено одељење, састојеће се из: једног или више официра пешачки по пространству окружија, једног официра коњаничког, по могућству и по потреби, једног официра топчиског, са потребним бројем под-официра од разних родова оружја стоеће војске.

Задатак овог одељења, које припадају окружном началништву, биће рекрутирање војске, било народне, било стоеће, и обучавање народне војске.

За круг београдски, образоваће се такође једно војено одељење при Београдском началништву, и једно при управитељству вароши Београда.

Началништва окружна, и односно управитељство вароши Београда, водиће преписку непосредно са војеним министром, по сва званична акта противуподписује дотични официр.

§. 81.

Чете, баталиони, ескадрони, батерије народне војске, устројиће се по образцу чета, баталиона, ескадрона, батерија стоеће војске. Баталиони и ескадрони има ће сваки своју заставу, свака легија свој барјак.

§. 82.

Књаз ће указом прописати начин наоружања и прибора војеног, и војници ће бити дужни снабдјевати се о собственом трошку.

Све набавке и оправке добоша и труба исплаћиваће се из каса дотични општина.

Обрасци за одело у народној војсци, само књажеским указом могу бити прописани.

ГЛАВА ТРЕЋА.

О избору и наименовању старешина за народну војску.

§. 83.

У народној војсци степени старешина јесу:

1. Десетник (испуњавајући дужност каплара).
 2. Двајестник (испуњавајући дужност поднаредника или наредника).
 3. Педесетник (испуњавајући дужност подпоручика или поручика).
 4. Стотинар или четовођа (испуњавајући дужност капетана).
 5. Баталиони командир.
 6. Командир легије (испуњавајући дужност полковника).
- Десетнике и двадесетнике предлагаће стотинари или четовође, а наименоваће срезски началник; педесетнике и стотинаре предлагаће срезски началник, а наименоваће началник окружни. Баталионе командире предлагаће началник окружни, а наименоваће министер војени.

§. 84.

Командире легија наименоваће књаз, на предлог који му учини министер војени у споразумљену са министром унутрашњих дела.

Књаз ће непосредно наименовати врховне заповеднике по потреби.

ГЛАВА ЧЕТВРТА.

О учењу народне војске.

§. 85.

Наставници за обучавање народне војске, бираће се између најспособнији од ислужених војника, вративши се кући но у оскудици ови бираће се између најспособнији народни војници.

Ове ће у сваком окружју одређивати окружни началник. Но да би учење било свуда једнообразно, одређени наставници, који ће бити онолико, колико има чета пешака и коњаника, одлазиће у окружно место и примаће настављења од дотични официра, по наредби окружног началника.

§. 86.

За време пута и његовог пребивања у окружном месту, ови ће наставници, добошари и трубачи добијати новчану накнаду дневно, коју ће сваке године војени министер одређивати, па ће се исплаћавати прирезом, саразмерно на окружје распоређеним.

§. 87.

При повратку у своје општине, ови ће наставници, којима ће се дати тада име главни наставник, руководити своје помоћнике, саобразно настављењама која добију у окружном месту.

§. 88.

Упражнења чиниће се педељом и у празничне дане, почињући свагда од 1. Марта до 15. Јунија, и од 1. Септембра до 15. Новембра.

У остало време године нема војеног упражнења.

§. 89.

Учење пешачко чиниће се у свакој општини постепено, по прописаним правилама за стојењу војску до школе водне закључно.

Кад се људи довољно увежбају у школи водној, они ће прећи у школу стрелаца, и ини ће заједнички на гађање у Ћиштан, о чему ће војени министер прописати наручита настављења.

Кад људи дођу у баталионску школу тада ће се учење чинити по срезовима, и министер војени у споразумлењу са министром унутрашњих дела, стара ће се за најбољи распоред упражнења, како би то, колико је могуће, мање народу на терет пало.

§. 90.

За постепено обуčавање коњаника и топџија, војени министер прописаће сходна упутства.

§. 91.

Пионери ће следовати упражнењу пешачком до школе водне закључно, а за њино даље специјално учење, које ће се чинити у окружном месту од окружног инцинира, министер ће војени прописати сходна упутства.

§. 92.

Људи пожарне чете следоваће такође упражнењу пешачком до школе водне а затим биће обучавани у руководењу пожарни штакова и у упражнењима гимнастичним која изискује његова струка.

§. 93.

Кад сви војници буду постепено обучени довољно, биће у сраком окружју и на одређеном месту, по могућству на средсреди, скуп војске, који сачињава једну или више легија ради производства маневра у баталионима и ескадронима легијским. Овакови скупови биће само једанпут преко године у јесен по свршетку пољских радова и трајаће највише 8 дана.

Ово све наређиваће војени министер, у споразумлењу са министром унутрашњих дела.

Исто тако може бити скуп од више легија ради производства велики маневра, али само по решењу Владаоца.

§. 94.

Кад овога рода скупови бивају, било у окружном главном месту, било у средоточном месту ког војеног круга, устроје се провијанство и свака ће општина делити рану за своје људе. О овоме ће министер војени, кад се скупови нареде, издати нуждне налоге, као што ће министер војени и то наредити, ко ће ову рану примати и с њом руковати.

ГЛАВА ПЕТА.
О д и с ц и п л и н и.

§. 95.

Кад се прогласи изванредно стање, онда сви народни војници, који се позову на војену службу, подпадају под војени закон.

Исто тако народни војници подпадају под војено-судски законик, кад би у редовном стању, и ма у коме месту били обвињени за казнима дела, означена у §§. војеног судског законика.

§. 96.

За чисто дисциплинарна иступлења, која би учинили народни војници од времена кад на позив војеној власти представу, па док се од исте нераспуште, они подпадају под војену власт.

§. 97.

За дисциплинарне кривице може се народни војник осудити:

1. на затвор од 1. до 6 дана.
2. на новчану казну од $\frac{1}{2}$ до 5 талира.
3. на бој од 10 до 20 удараца.

§. 98.

Началник окружни може одредити свима старешинама народне војске затвор до 6. дана, срески началник до 3. дана; окружни официр до 3. дана.

Баталијони командир, или онај који га заступа, може одредити стотинару, педесетнику, двајестнику и десетнику затвор до 2 дана; стотинар, или онај који га заступа, може одредити педесетнику, двајестнику и десетнику по 1. дан затвора.

Само простима може одредити телесну казну:

1. Началник окружни до 20 удараца.
2. Началник срески „ 15 „
3. Окружни официр „ 15 „
4. Баталијони командир „ 10 „

Што се тиче изрицања телесне казни од 10 до 20 удараца, важе определења §. 32. обштег казнителног законика.

Но у сваком случају, кад се ма која од поменутим у овом §-у казни изриче, дотични старешина позваће још два лица, из своје команде, па ће у њином присуству изрицати коју од наведени казни.

§. 99.

Онај старешина, који има власт да наименује кога на који чин, има и власт да га разреши од овог истог чина у име казни за какву важну дисциплинарну кривицу, или због чести мањи дисциплинарни погрешака. У овом случају дотичне старешине прописаним путем извештавају о том војеног министра

§. 100.

Ко би хтео да се жали на своју власт због изречене над њим казни, управљаће жалбу на непосредно представљању власт онога, на кога се жали.

Почем представљена власт жалбу извиди, ако нађе да је она лажна и неоснована, може према показаним околностима, наредити да се такав жалитељ и за то казни.

§. 101.

Под дисциплинарним погрешкама у обште, за које се народни војници вејеним властима подчињавају, разуме се: ако војници позиву наследују, кад су непосредно од војене власти позвани; ако се при екзерцију небуду владали по реду војеном, него би се између себе завађали и не би на опомену старешине престали од неуредног поступка; ако ћеби хотимично налоге извршивали, као што треба, него би и изопачавали, ако ћеби оружје чисто држали; ако би се старешини противили, или непристојни показивали, и т. п.

§. 102.

Никакву казну несмedu старешине изрицати и извршити другчије него у ползу службе и напредка војеног. Свака друга призрења, која би у изрицању казни војеног старешину руководила, а не интерес реда и точност службе, сматраће се као злоупотребеље власти и старешина ће по мери злоупотребеља бити казњен и свога старешинства лишен.

ГЛАВА ШЕСТА.

Обшта расположења.

§. 103.

Чим се заставе раздаду, старешине сваког степена и прости војници народне војске, положиће заклетву верности Књазу по следујућем пропису, који важи и за стојећу војску, и то у присуству местни власти, како војени тако и грађански.

§. 104.

Заклетва војничка прописује се следујућа:

Ја (име и презиме) заклињем се Богом свемогућим, да ћу Књазу Србском Михаилу М. Обреновићу III. свагда и у сваком случају бити веран и послушан, да ћу заповести свију предпостављени ми старешина слушати и верно испуњавати, да ћу законе војене точно извршавати, да ћу отечество јуначки бранити, и да наш барјак никад нећу оставити; — тако ми Бог помогао.

§. 105.

Овим законом укида се:

- 1., Закон о устројењу стојеће војске од 1860. год.
В. № 1420. (Збор. XIII. стр. 77.)
- 2., Закон о устројењу народне војске од 17. Августа 1861. године В № 165.

3., Закон о устројству војеног штаба стојеће војске од 25. Октобра 1862. године Ф. № 3813. (збор. XV. стр. 227.) као и све досадање уредбе и решења која се неслажу са овим законом.

Препоручујемо Нашим министрима војени и унутрашњи дела, да овај закон обнародују и о извршену се његовом старажу; властима пак заповедамо да по њему поступају; а свима и свакоме да му се покоравају.

20. Марта 1864. год.
у Београду.

М. М. ОБРЕНОВИЋ, с. р.

(М. П.)

*Видио и ставио државни печат,
чувар државног печата,
министр правде,*

Р. Лешјанин, с. р.

*Министер војени полковник,
И. Монден с. р.*

*Министер унутрашњи дела,
Н. Христић с. р.*